

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

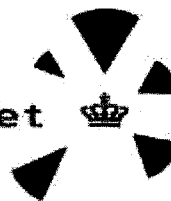
Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

2. april 2004

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat om regeringens svar på Kommissionens åbningskrivelse af 5. februar 2004 vedrørende beskatning af kapitalgevinster på aktier ved fraflytning til en anden medlemsstat.

P. B. D. M.

Departementet

26. marts 2004

J.nr. 2004-620-0041

Skat Erhverv

Notat til Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens åbningsskrivelse af 5. februar 2004 vedrørende beskatning af kapitalgevinster på aktier ved fraflytning til en anden medlemsstat.

Kommissionen har i åbningsskrivelse af 5. februar 2004 meddelt, at bestemmelserne i den danske skattelovgivning vedrørende beskatning af kapitalgevinster på aktier ved fraflytning til en anden medlemsstat muligvis ikke er forenelig med fællesskabsretten. Dette gælder navnlig bestemmelsen i § 13 a i aktieavancebeskatningsloven.

Det er Kommissionens opfattelse, at den danske lovgivning vedrørende beskatning af aktionærer, der flytter skattemæssigt hjemsted, er i strid med EF-traktatens artikel 18, 39 og 43 og EØS-aftalens artikel 28 og 31 om ret til fri bevægelighed for personer, idet den pålægger en aktionær skattepligt af ikke realiserede kapitalgevinster alene på grund af flytningen af det skattemæssige hjemsted.

Begrundelsen er, at reglerne medfører en forskelsbehandling af de personer, der beslutter at forlade Danmark, idet der indføres en anden skattemæssig behandling af sådanne personer end dem, der forbliver i landet - den sidstnævnte gruppe beskattes først, når kapitalgevinsterne realiseres. Selv om reglerne giver den skattepligtige mulighed for henstand med betalingen, kan denne kun opnås mod sikkerhedsstillelse og forrentning af henstandsbeløbet, hvilket påføre den skattepligtige/aktionæren yderligere udgifter. Efter Kommissionens opfattelse udgør kravet om sikkerhedsstillelse og forrentning et uforholdsmæssigt krav, idet EU's bistandsdirektiv giver mulighed for udveksling af oplysninger og hjælp til inddrivelse af skattekrav.

Det er Kommissionens opfattelse, at der ikke findes nogen gyldig begrundelse for denne direkte hindring af den fri bevægelighed for personer. Endvidere er det opfattelsen, at bestemmelsen indebærer en meget generel anvendelse, som går ud over målet om at modvirke skatteunddragelse og at den under alle omstændigheder udgør en uforholdsmæssig hindring for den fri bevægelighed for personer.

Kommissionen har endelig til støtte for sin opfattelse henvist til, at samme ræsonnement er indeholdt i forslag til afgørelse fra generaladvokat Mischo i sagen C-9/02 Hughes de Lasteyrie du Saillant om de franske regler om be-

skatning af visse former for fortjeneste på værdipapirer i tilfælde af fraflytning.

EF-Domstolen har den 11. marts 2004 afsagt dom i ovennævnte sag gående ud på, at de franske regler ikke er forenelige med fællesskabsretten. De franske regler er anset for at være for brede – de går langt ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde det forfulgte formål, idet de opstiller en formodning for, at enhver skattepligtig, der flytter sit hjemsted fra Frankrig, har til hensigt at omgå den franske skattelovgivning.

I regeringens svar afvises det, at reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a med de ændringer der følger af det verserede lovforslag (L 119), dvs. ophævelse af kravene om sikkerhedsstillelse og forrentning, er uforenelige med fællesskabsretten.

Der argumenteres med, at de danske regler om beskatning af avancer på aktier ved fraflytning til en anden medlemsstat, hverken indebærer en forskelsbehandling eller udgør en restriktion i forhold til retten til fri bevægelighed for personer.

Reglerne betyder, at der skal betales skat til Danmark af værdistigninger på aktier, der er indtrådt, mens aktionæren har været skattepligtig til Danmark. Ved fraflytningen opgøres værdistigningen og der beregnes en dansk skat på grundlag heraf.

Den skattepligtige/aktionæren har ret til henstand med betaling af den beregnede skat. Henstanden er efter de nugældende regler betinget af, at der stilles sikkerhed og at henstandsbeløbet forrentes. Regeringen har imidlertid fremsat et lovforslag L 119 om ændring af forskellige skattelove (Rentebeskatningsdirektivet, rente-/royaltydirektivet, koncerninterne lån, fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst, bruttobeskattede personer), hvor det foreslås, at kravet om sikkerhedsstillelse og kravet om forrentning af henstandsbeløbet afskaffes, når der er tale om fraflytning til en anden medlemsstat. Derudover har aktionæren ved en efterfølgende afståelse af aktierne ret til at få omberegnet den tidligere beregnede skat. Ved omberegningen opgøres gevinst og tab på grundlag af den faktiske afståelsessum og ejertiden på afståelsestidspunktet.

Som reglerne er udformet er konsekvensen, at skatten uændret først skal betales, når aktierne sælges, og henstanden betyder, at en fraflytning ikke udløser nogen form for økonomisk byrde.

Personer, der vælger at flytte fra Danmark, vil med den nuværende udformning af de danske aktieavancebeskatningsregler inklusive de foreslåede ændringer være stillet på samme måde som personer, der ikke flytter. Der er ikke nogen forskelsbehandling. Der foreligger heller ikke særlige restriktioner. Personer, der flytter, bliver ikke udsat for bebyrdende krav, blot fordi de flytter til en anden medlemsstat.

Reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 13 a er ikke vendt mod skatteunddragelse som sådan, men har til formål at sikre, at indtægt, der optjenes i Danmark også beskattes her. Heri indgår, at også urealiserede avancer og skattekredit på indtægt, der er optjent her i landet, bliver beskattet. Det vil sige, at reglerne primært tjener det formål, at tilvejebringe en fordeling af beskatningsretten mellem fraflytningsstaten og modtagelsesstaten.

EF-Domstolen har ikke udtalt sig imod, at regler af denne karakter ikke skulle kunne være fuldt forenelige med fællesskabsretten. I dommen i C-9/02 - Hughes de Lasteyrie du Saillant, har EF-Domstolen ikke taget stilling til netop dette spørgsmål.

I svaret anfører regeringen, at man er af den opfattelse, at regler, der alene sikrer en fordeling af beskatningsretten og som i den forbindelse hverken indebærer en forskelsbehandling eller udgør en restriktion, er i overensstemmelse med fællesskabsretten. De danske regler om beskatning af aktieavancer vil med vedtagelsen af den foreslåede ophævelse af kravene om sikkerhedsstillelse og forrentning af henstandsbeløbet til fulde opfylde disse kriterier. Automatisk henstand uden betingelser og adgangen til omberegning ved den faktiske afståelse betyder, at der hverken opstår en forskelsbehandling eller er tale om restriktioner i forhold til fraflytninger.

Regeringen har således sammenfattende anført, at man er af den opfattelse, at den nugældende aktieavancebeskatningslovens § 13 a, med de nævnte ændringer - ophævelse af kravet om sikkerhedsstillelse og kravet om forrentning - er forenelig med EF-traktatens artikel 18, 39 og 43 og EØS-aftalens artikel 28 og 31 om ret til fri bevægelighed for personer.